

Lucyna Szadkowska, Wojciech Łonak

Nowy Dwór (Kowalowice), pow. Namysłów. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 6, 126-127

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

o zgrubiałej daszkowato uformowanej krawędzi z dużymi śączkowatymi uchwytami poniżej największej wydętości.

NIEDANOWO, pow. Nidzica
Stanowisko 2

Muzeum Mazurskie
w Olsztynie

Badania prowadziła mgr Włodzimiera
Ziemlińska-Odojowa, Finansował WKZ
w Olsztynie. Czternasty i ostatni sezon
badań cmentarzyska z okresu późnola-
teńskiego i wpływów rzymskich.

Badaniami objęto południowo-zachodnie peryferie cmentarzyska oraz południowy i wschodni jego rejon. Sondażami sprawdzono okoliczne pola na południe południowy wschód i na północ od cmentarzyska. Ogółem przebadano 1264 m² powierzchni. Uzyskano materiał z 12 nowo odkrytych zespołów grobowych, zlokalizowanych w zachodnim rejonie cmentarzyska i wiążących się ze skupiskiem wcześniej tu występującym. Nowe materiały nie odbiegają formą grobu i wyposażeniem od wcześniej uzyskanych z tego rejonu cmentarzyska. Kontrolne prace sondażowe w bezpośrednim sąsiedztwie cmentarzyska oraz na okolicznych polach ostateczne skonkretyzowały zasięg zwartego występowania pochówków i pozwoliły na ostateczne ukończenie badań na tym obiekcie.

Ogółem przebadano systematycznie obszar 1 hektara powierzchni uzyskując 641 zespołów grobowych o zróżnicowanych formach zewnętrznych /kurhany, kręgi, bruki, stelle/, oraz mało zróżnicowanym wyposażeniu grobowym. Brak zupełnie broni, do rzadkości należą importy. Najwcześniejsze zespoły grobowe zaliczyć można do kultury kurhanów zachodnio-bałtyjskich. Największa ilość zespołów pochodzi z II i III w. n.e. Nieliczne zespoły datować można na V w. n.e. Niezwykle ciekawe wydaje się prześledzenie nawarstwień różnych elementów kulturowych i etnicznych grup ludzkich użytkujących cmentarz przez kilka wieków w rejonie pogranicza bałtyjsko-ślōwiańskiego, oraz wydzielenie się tzw. grupy nidzickiej w pomorsko-mazowieckim kręgu kultury przeworskiej.

NOWY DWÓR /Kowalowice/
pow. Namysłów
Stanowisko 1

Muzeum Śląska Opolskiego
w Opolu

Badania prowadziła dr Lucyna Szadkowska
i mgr Wojciech Łonak, Finansowało Muzeum

Śląska Opolskiego. Czwarty sezon
badań. Osada kultury pomor-
skiej z wczesnego okresu lateńskiego,
ślady osadnictwa z epoki brązu.

Prace koncentrowały się w północno-wschodniej części osady na terenie gęstego skupienia obiektów kultury łużyckiej i pomorskiej.

Na zabudowę przestrzenną wspomnianej osady pomorskiej składały się budynki naziemne / odskonięto 5/ o konstrukcji słupowej. Przestrzeń między budynkami wypełniały jamy przeważnie o charakterze magazynowym/ 22 jamy/.

Odkryta w roku 1972, chata miała kształt nieregularnego prostokąta o wymiarach 5,50 m x 4 m, głębokości 0,30 m. Dno było nierówne z zagłębieniami, które tworzyły dwie oddzielne jamy. W wypełnisku chaty odkryto ślady paleniska zachowanego w postaci silnie przepalanej warstwy ziemi z dużą ilością polepy.

W sąsiedztwie odkryto liczne ślady jam słupowych stanowiących zapewne pozostałość po konstrukcji budowlanej. Materiał w postaci fragmentów ceramiki uzupełniały znaleziska pomorskie.

Z materiału luźnego /rowy zwładowcze/ przynależnego do kultury łużyckiej okresu IV-V epoki brązu wymienić należy poza ceramiką brzytwę brązową, bransoletę i szpilę.

Obiekty kultury pomorskiej odnieść należy roboczo do grupy wschodniopomorskiej. Chronologicznie odpowiada to przełomowi IV i III wieku p.n.e.

NOWY DWÓR /Kowalowice/ pow. Namysłów
Stanowisko 2

Muzeum Śląska Opolskiego
w Opolu

Badania prowadziła dr Lucyna Szadkowska
i mgr Wojciech Łonak. Finansowało Muzeum
Śląska Opolskiego. Pierwszy sezon badań.
Cmentarzysko kultury grobów podkloszowych
z wczesnego i środkowego podokresu lateń-
skiego.

Stanowisko znajduje się na polach PGR, usytuowa-nych pod niewielkim
laskiem, między drogami polnymi, z których jedna biegnie do zabudowań PGR,
druga ku szosie kowalowickiej. Celem prac badawczych było stwierdzenie
istnienia tu cmentarzyska na ślad którego natrafiono podczas kopania dołu silo-
sowego w roku 1967 .